

S a n g e

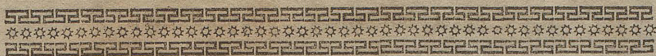
paa

Hs. Majestæt Kongens Fødselsdag,

den 26de Januar 1827.

For Selskabet Den gode Hensigt.

Trykt hos Chr. Dahl, K. S.

Til Hs. Majestæt Kongen.

Mel. For Norge, Kæmpers Fødeland o. s. v.

Vor gode Hensigts Bønnelag
Om bredden Vord sig leirer,
En elsket Konges Fødselsdag
Med Fryd og Jubel feirer.
Ei gammel Bane, Pligt og Tvang,
Kun varme Hjerters rene Trang,
Os samler paa Din Fødselsfest,
Du gjæve Folkefader!

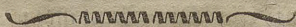
Som Du, Hvo kunde, Carl Johan!
Vel Norges Krone bære?
Som Du, gjengive Fjeld og Strand
Sin Oldtids Kraft og Vre?

Uf! Svaret har med Sandheds Røst
Du skrevet i hver Normands Bryst,
Der Saga finder det, naar hun,
Gid seent! Dit Drapa skriver.

Din Laurbærkrands hist Velskand bær
Fra soundne Heltetider,
Uf Egeløv en anden her
Med den om Rangen skriver.
Skjøndt hiin uplettet er og reen,
Vil denne paa Din Bantasteen
Dog straae med en større Glands
For Klodens Folkeslægter.

Ehi Folkets Kjærlighed og Held
Som Tyrste Dig kun leder,
Velsignelser paa Strand og Fjeld
Din Kongedaad udbreder.
Det Staal, Du bar med Heltearm
Ei kjøled Hjertet i den Barm,
Der for den Mindste af Dit Folk,
Som for den Største banker.

Saa hav da Tak for al Din Færd
Til gamle Norges Ere!
Dybt sole vi Dit store Værd,
Velsignelser skal bære
Dit stolte Navn fra Slægt til Slægt,
Og Bøn om Himlens Baretægt
Ledsage Dig for høert et Skridt,
Du her paa Jorden træder!

Til Hds. Majestæt Dronningen.

M e l. Snart er din Ungdomstid forsvunden o. s. v.

Eugenia! vort gamle Norge
Du skuede og vandt saa kjær,
At ei Du gav for Sydens Borge
Straahytten bort paa Sjeldet her.
Om Alperosen meer ei slynger
I Krands sig om Din Tinding hen,
Sneelilien sig dog til Dig klynger,
Og Troe og Kjærlighed med den.

At! vi har hørt med udeelt Glæde,
Da sidst saa huld Du blandt os stod,
Du ønsked her Dit Kongesæde,
At Du saa nødig os forlod.
O! havde vi Aladdins Lampe! —
Stod Borgen færdig! — blev Du her;
Men, vi kan ei mod Braadden stampe,
Og derfor sjeldnere Dig seer.

Dog, lev, o elskede Fyrstinde! 112

I Broderlandet, eller her!

Du Norge lige tro skal finde,

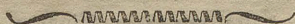
Som Norge er Dig lige kjær.

Lev længe kun! hver Søster, Broder

Her ønske med forenet Nost;

Lev længe Du, vor hulde Moder,

Til gamle Norges Fryd og Lyst!

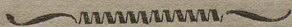
Til Hs. Kongelige Hoied Kronprindsen.

Mel. Hvor herligt er mit Fødeland, o. s. v.

Hør Oscar, gjæve Kongesøn!
For Carl Johan vor Jubelstemme!
Som han Du Norges Hæder fremme!
Vor Kjærlighed er og Din Løn.
Lys er Din Land og varmt Dit Hjerter,
Din Faders Kongespeil Dig lærte
Hvad Bei, som Drot, Du har at gaae,
For Dit og Folkets Held at naae.

Din sundne skjønne Ungdomsfærd
Har Dig hver Normands Hjerter sundet,
Dg i vort Bryst den Sandhed grundet,
Du er Din store Fader værd;
Trygt i det Haab vi os da fryde,
At Diademmet Du vil pryde,
Dg vorde tvende Nigers Trøst;
Held Oscar, Nordens Haab og Lyst!

Til Hds. Kgl. Hojhed Kronprindsessen.

—
Mel. Hvor saare lider vil der til, o. f. v.

Vort Norges gamle Kongeblood
I Josephine hyder;
Modtag da Engel, from og god,
Den Hyldest vi Dig hyder!
Er Du som Oscears Vio os kjær,
Som Moder Du det dobbelt er.
Held Dig, Du hulde, blide Sjel!
Du elskte Josephine!

